

GLUREN NAAR DE BUURMAN

Blijspel in drie bedrijven met twee intermezzo's

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GLUREN NAAR DE BUURMAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Door – nieuwsgierige en dominante buurvrouw van nr 5 (v)

Wim – de goeiige man van Door (m)

Yvonne – de nieuwsgierige en sullige buurvrouw van nr 9 (v)

André - ex-gedetineerde (m)

Charlotte – medewerker van de reclassering (v/m)

Roy – vriend van André, ook ex-gedetineerde (m/v)

Kim – postbode, nichtje van Yvonne (v/m)

De rollen van Wim en Door kunnen ook door twee mannen of twee vrouwen worden gespeeld.

DECOR:

Het verhaal speelt zich af op straat. Het achter decor bestaat uit drie smalle huisjes naast elkaar. Links nummer 5, midden nummer 7 en rechts nummer 9. Links en rechts van het toneel zijn mogelijkheden om op te komen.

Elk huis heeft een voordeur met brievenbus en een raam. Nummer 5 en 9 hebben een bankje voor hun raam staan. Elk huis heeft een plantenbak met planten. Mag aan de muur of op de grond. Verdere aankleding, bijvoorbeeld een laag hekje, naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(Het toneel is leeg. Door komt op via 5 met een gietertje)

DOOR: *(begiet haar eigen planten)* Zo, dat is lekker, hè? Drink er maar lekker van. Het wordt een warme dag. *(loopt naar nr 7)* En jullie zal ik ook maar doen hè, nu jullie baasje vertrokken is. *(Begiet de planten)* Want daar kunnen jullie ook niks aan doen. *(Kijkt naar de bloemen van nr 9)* Die doet Yvonne zelf maar. Ik kan niet de hele straat gaan bedienen. *(Yvonne op via 9)*

YVONNE: Goedemorgen Door. Alweer druk bezig?

DOOR: Ja, water geven moet je niet op het heetst van de dag doen.

YVONNE: Oh, je hebt het bij Marietje ook al gedaan.

DOOR: Ja, iemand moet het doen.

YVONNE: Het was wel heel plotseling hoor, hoe snel haar kinderen haar in een tehuis hebben gestopt. Dat was een grote verrassing.

DOOR: Ja, voor Marietje zelf ook.

YVONNE: Daar moet je niet aan denken, dat je bloedeigen kinderen je zoiets flikken.

DOOR: Als die van mij dat doen, dan onterf ik ze direct.

YVONNE: Oh ja? Kan dat? Want ik heb wel eens gelezen dat kinderen altijd hun wettelijk erfdeel mogen opeisen.

DOOR: Ach, wat kan mij dat schelen! Dan maak ik gewoon alles op. Dan valt er niks op te eisen.

YVONNE: Jij hebt tenminste kinderen. Ik heb die boot gemist.

DOOR: Dan weet ik niet wie van ons het beste af is. De zorgen die je soms om ze hebt. Ze doen maar tegenwoordig. Continu op vakantie en daar de gekste dingen uithalen.

YVONNE: Ik hoop trouwens niet dat ze een druk gezin tussen ons in gaan plaatsen. Ik ben die herrie niet meer gewend. En dan al dat kattenkwaad!

DOOR: *(schamper)* Een gezin in dit soort kleine huisjes? Waar wil je al die kinderen laten?

YVONNE: Nou, vroeger lag ik met al mijn broertjes en zusjes in één bedstee.

DOOR: Ja, vroeger. Maar tegenwoordig willen de kinderen allemaal een eigen kamer met privé badkamer. (*Wim op via 5*)

YVONNE: Het huis staat anders al een poosje leeg, hè? Twee maanden al. Je zou zeggen dat er genoeg huurders moeten zijn.

WIM: Misschien kunnen ze niemand vinden die tussen jullie in wil wonen, hahaha.

DOOR: Oh, daar heb je hem ook. De leukste thuis. Heb je de koffie al klaar?

WIM: Die loopt, lieverd. Misschien wil de buurvrouw ook een bakkie?

YVONNE: Nou, lekker.

DOOR: Ze zou ook eens nee zeggen. Mijn Wim heeft trouwens iets interessants bij dit huis gezien. Zeg het maar, Wim.

WIM: Oh, ja. Het was gisteren toen jullie naar de borduurclub waren. Er stonden een paar mannen deftig in het pak bij nummer 7 te praten en te wijzen.

YVONNE: Oh ja? Wat zeiden ze?

WIM: Dat weet ik niet. Ik was net te laat buiten. Toen waren ze al naar binnen gegaan.

DOOR: Het is ook zo'n slome.

WIM: Maar ik ben hier wel op het bankje gaan zitten wachten tot ze weer buitenkwamen. En dat deden ze, een halfuur later.

YVONNE: Een halfuur! Wat hebben ze al die tijd gedaan in dat huis?

WIM: Geen idee, maar toen ze buitenkwamen zei die ene man: 'Ja, dit huis is uitermate geschikt.'

YVONNE: Geschikt waarvoor?

WIM: Ja, dat weet ik niet, want toen zagen ze mij en begonnen ze te fluisteren. En ik ben al zo doof.

DOOR: Alleen als het je uitkomt.

YVONNE: Ooooh, dat klinkt spannend! Wat zou het kunnen zijn?

DOOR: Ja, dat weten we dus niet.

YVONNE: Oh, ik heb het. Ze gaan hier vast een geheim adres van maken voor een kantoor van de veiligheidsdienst. Ja, dat moet het zijn. Niemand verwacht dat hier.

DOOR: Nee, behalve jij. Je hebt te veel James Bond gekeken, Yvonne.

YVONNE: *(verontwaardigd)* Nou, het zou toch kunnen? Wat denk jij dan?

DOOR: Ik denk dat de koffie klaar is. Kom, dan nemen we een bakkie. *(Wim, Door en Yvonne af via 5. Even later Charlotte en André op via rechts.)*

CHARLOTTE: Geraniumstraat nummer 7. Ja, hier is het.

ANDRÉ: Mijn hemel! Dit hier? Dit meen je niet.

CHARLOTTE: Hoezo niet? Wat mankeert eraan?

ANDRÉ: Kijk zelf dan! Dit is gewoon een arbeiderswoning uit de jaren dertig van de vorige eeuw!

CHARLOTTE: Wat had je dan gedacht dat we voor jou zouden regelen? Een vrijstaande villa met zeven slaapkamers en een zwembad?

ANDRÉ: In ieder geval iets beters dan dit.

CHARLOTTE: Ik zal je even een stand van zaken geven, André. Je hebt drie jaar in de gevangenis gezeten.

ANDRÉ: Totaal onschuldig.

CHARLOTTE: Je vrouw huurt jullie woning en ze wil je niet terug.

ANDRÉ: Het rotwijf. Ze kan nog meer willen.

CHARLOTTE: Je blijft bij haar uit de buurt! Onthoud dat er een contactverbod is.

ANDRÉ: Anders helpt zij mij wel herinneren.

CHARLOTTE: De reclassering helpt je bij een nieuwe start. Daarvoor hebben we deze woning voor je geregeld.

ANDRÉ: Want jullie konden geen hondenhok vinden? Dit is nog niet eens groot genoeg voor een kabouter.

CHARLOTTE: Het is tenminste groter dan de cel waar je de afgelopen tijd zat.

ANDRÉ: Zo lust ik er nog wel één.

CHARLOTTE: Je zou eens kunnen beginnen met wat dankbaarheid te tonen. We doen veel moeite om je terug in de maatschappij te krijgen.

ANDRÉ: *(kinderlijk stemmetje)* Dank je wel, Charlotte. *(Door kijkt door het raam en duikt dan snel weg)*

CHARLOTTE: Dat is een begin. Zullen we nu even binnenkijken?

ANDRÉ: Ja, nu we er toch zijn. (*Charlotte opent de deur met een sleutel*)

CHARLOTTE: Na jou.

ANDRÉ: Gaat dat passen in huis, met zijn tweeën?

CHARLOTTE: (*duwt André af via 7*) Ga nou maar. (*Charlotte af via 7. Door, Wim en Yvonne op via 5. Yvonne met koffiekopje*)

DOOR: Oh nee, te laat!

WIM: Heb je ze echt gezien?

DOOR: Man, ik ben niet blind! Een man en een vrouw. Ze stonden hier te praten.

YVONNE: Ze zijn vast naar binnen gegaan.

DOOR: (*sarcastisch*) Oh ja, zou je denken?

WIM: Tja, dan zit er niets anders op dan te wachten. (*Gaat zitten op het bankje van 5. Door komt naast hen zitten. Yvonne kijkt alsof ze bij hen zou willen gaan zitten*)

DOOR: Het is een twéépersoonsbankje, Yvonne.

YVONNE: Oké, oké, dan ga ik wel hier zitten. (*Gaat op bankje van nummer 9 zitten. Alle drie kijken ze naar de deur van nummer 7*). Het duurt wel lang, hè?

WIM: Eerdaags met die mannen bleven ze een half uur in huis.

DOOR: Een half uur! In een half uur kun je het hele huis behangen en laminaat leggen.

YVONNE: Zouden ze dat nou gelijk al aan het doen zijn?

DOOR: Geen idee. Misschien moet je eens gaan kijken. (*Yvonne staat op en kijkt door het raam van nummer 7*.)

YVONNE: (*springt met een gilletje achteruit*) Ze hebben me gezien!

DOOR: Dan weten ze direct wie de buurvrouw is.

YVONNE: Oh, dit was niet de bedoeling. (*Snel af via nummer 9*)

DOOR: Wat is ze ook een held.

WIM: Blijven wij zitten?

DOOR: Ja, wat dacht je dan? Wij hebben niks verkeerd gedaan. Ik laat me niet nogmaals de kans ontlopen om wat over de nieuwe burens te weten te komen.

WIM: Ook niet als het een half uur duurt?

DOOR: Moet je soms nog ergens heen vandaag?

WIM: Nee.

DOOR: Nou dan. *(Wim en Door kijken voor zich uit. Eventjes gebeurt er niks. Dan vallen de ogen van Wim dicht en dommelt hij weg. André en Charlotte op via nummer 7. Door stoot Wim wakker. Door en Wim staan beiden op. Yvonne kijkt door het raam toe.)*

ANDRÉ: *(spottend)* Wat is dit? Het ontvangstcomité?

CHARLOTTE: Niet zo onbeleefd, André. Stel je netjes voor aan je nieuwe burens.

DOOR: Ach, bent u de nieuwe buurman? Wat een toeval dat we u treffen.

WIM: Ja, we zaten toevallig even buiten.

ANDRÉ: Oh ja? En zaten jullie zonet ook heel toevallig even bij mij voor het raam naar binnen te kijken?

WIM: *(wijst)* Nee, dat was zij van hiernaast. *(Yvonne trekt zich snel terug en kijkt even later onopvallend weer door het raam naar buiten)*

DOOR: Een heel nieuwsgierige vrouw. Pas maar op met wat je tegen haar zegt.

ANDRÉ: Het lijkt me een goed idee als ik zo snel mogelijk gordijnen ophang.

DOOR: Laat ik ons even voorstellen. Wij zijn Wim en Door van nummer vijf.

WIM: Ja, daarom zaten we ook op het bankje voor nummer vijf, hahaha.

DOOR: En jullie zijn...?

CHARLOTTE: Dit is André, jullie nieuwe buurman.

ANDRÉ: En dit is Charlotte.

DOOR: Oh, wat gezellig. En wanneer trekken jullie hierin?

CHARLOTTE: Oh eh, we gaan hier niet samenwonen, hoor.

ANDRÉ: Nee, veel te klein. Voor één persoon is het haast al niet te doen, hè?

DOOR: Wat zijn jullie van elkaar?

CHARLOTTE: Oh, eh...

ANDRÉ: Ja Charlotte, wat zijn wij van elkaar?

CHARLOTTE: Ik ben zijn zus. Ik ben mee om te kijken of dit een geschikte woning is voor André.

ANDRÉ: Ja, en dat is het eigenlijk niet. Veel te klein. Jammer, zus. We zullen verder moeten zoeken. En dat met de krapte op de woningmarkt.

CHARLOTTE: *(valt uit)* Je doet het er maar mee, bróer! Je vorige woning was veel kleiner, vergeet dat niet. Wil je daarnaar terug?

ANDRÉ: *(houdt verdedigend zijn handen omhoog)* Oké, oké, rustig maar.

DOOR: Het went vanzelf, hoor. Wim en ik wonen er met zijn tweeën. Dat gaat heel goed.

WIM: Ja, want ik ga vaak de hort op, hahaha.

DOOR: *(tegen André)* Maar jij gaat hier dus alleen wonen?

CHARLOTTE: Dat is wel de bedoeling.

ANDRÉ: Je hoort het. Ik mag niemand meenemen van mijn grote zus.

WIM: Ach jongen, wij zullen niets verraden, hoor. We zijn allemaal jong geweest, hahaha.

CHARLOTTE: Dan ga ik je nu alleen laten. Hier heb je de sleutel.
(Geeft de sleutel aan André)

DOOR: Een sleutel? Ach, die heb je hier niet nodig. Niemand doet hier een deur op slot.

CHARLOTTE: Niemand?

DOOR: Nee, waarom? Het is hier hartstikke veilig.

CHARLOTTE: Nou, misschien is het verstandig om vanaf nu toch maar de deur op slot te doen.

ANDRÉ: *(gemaakt vrolijk)* Hé, wat is dat, zus? Ben je de burens aan het waarschuwen voor mij?

CHARLOTTE: Nee, maar... *(weet even niet wat te zeggen)* Laat ik geen klachten over je krijgen!

ANDRÉ: Nee zus. *(Charlotte af via rechts. Yvonne ziet haar door het raam gaan, maar blijft zich verdekt opstellen)*

WIM: Was ze altijd al zo bezig?

ANDRÉ: Och ja, van kinds af aan al. Nooit kon ik iets goed doen bij haar.

WIM: Ach, je lijkt me een brave knul. Heb je zin in een bak koffie?

ANDRÉ: Dat lijkt me heerlijk, maar ik moet nog zoveel dingen regelen.

WIM: Ja, dat snap ik. Nou jongen, als je ons nodig hebt dan weet je ons te vinden.

ANDRÉ: Ja, bedankt. *(Wim en Door af via nummer 5)* Wat een achterlijke buurt is dit. Ik moet hier echt zo snel mogelijk weer weg. Wie kan me helpen? *(Pakt zijn telefoon)* Roy maar eens proberen. *(Belt)* Roy? André hier. Ja, ik ben weer vrij. Jij ook? [...] Oh mooi, waar ben je nu? [...] Dat is dichtbij. Kun je naar mij komen? Geraniumstraat 7. [...] Houd op met lachen! Het is al erg genoeg! Ik dacht dat mijn straf erop zat, maar het gaat gewoon door. [...] Oh fijn, zie ik je straks. *(Beëindigt gesprek)* Hoe eerder ik hier weg ben, hoe beter. *(Kijkt naar nummer 5 en daarna naar nummer 9. Yvonne duikt weg.)* Hebben die ouwe taarten niks beters te doen dan de hele dag alles in de gaten te houden? *(Af via nummer 7. Yvonne kijkt nog eenmaal uit het raam en komt op via nummer 9, rent snel naar nummer 5 en belt lang aan. Door opent de deur)*

DOOR: Waar is de brand?

YVONNE: Hoe was ie? Hoe was ie?

DOOR: Als je erbij was gebleven, had je het zelf kunnen zien.

YVONNE: Hij ziet eruit als een lekker ding. Dat moet ook wel als spion, hè? Je moet de vijand kunnen verleiden. *(Door en Wim op via nummer 5)*

DOOR: Oh, het is weer zover, hoor. Onze Yvonne ziet een man en ze stort zich er weer op.

YVONNE: *(verongelijkt)* Nou, dat mag toch? Jij hebt al iemand. Gun het mij dan ook. Of was dat zijn vrouw die bij hem was?

WIM: Haha, nee die is geen concurrentie voor jou. Dat is zijn zus.

DOOR: Zijn zus. Ammehoela.

WIM: Niet dan? Ik hoorde het haar zeggen.

DOOR: Ach, mannen zijn ook zo blind. Vond jij die twee op elkaar lijken? Zij is *(karikaturale beschrijving)* en hij is *(tegengestelde karikaturale beschrijving)*. Is dat familie van elkaar, denk je?

WIM: Nou, het zou kunnen.

DOOR: Laat jij je maar lekker beetnemen. Hier steekt iets achter, zeg ik je.

YVONNE: De veiligheidsdienst, hè? Ik wist het.

DOOR: Jullie sporen allebei niet. En ondertussen staat mijn koffie koud te worden. Oh Yvonne, krijgen we onze beker nog terug? De servieskast begint leeg te raken. *(Door en Wim af via nummer 5)*

YVONNE: Poeh, alsof ik al hun bekers in de kast heb staan *(loopt terug naar nummer 9 en kijkt dan naar nummer 7)* Je bent blijkbaar een geheimzinnige man, André. Maar dat is precies waar ik van houd. *(André gaat voor het raam staan, kijkt op zijn horloge en dan ongedurig uit het raam. Yvonne zwaait naar hem. André gaat direct weg.)* En nog verlegen ook. Daar houd ik ook zo van. *(Kim op via rechts)*

KIM: Nou tantetje, wat sta je daar te zwijmelen?

YVONNE: Kim! Wat fijn je weer te zien!

KIM: Ja. Dit is vanaf nu mijn wijk. Leuk hè?

YVONNE: Ja, geweldig. Oh, ik ben zo blij dat je eindelijk een goede baan hebt gevonden en dat je je wilde haren bent kwijtgeraakt.

KIM: *(vlak)* Anders ik wel.

YVONNE: Ik had het er vandaag nog over met de buurvrouw dat die jongelui tegenwoordig continu op vakantie gaan en dan gelijk de gekste dingen doen. Toen jij een jaar geleden plotseling verdween en een halfjaar niet in beeld was hebben we ons enorme zorgen gemaakt.

KIM: Eh ja, maar gelukkig ben ik weer terug.

YVONNE: En je hebt ons nooit verteld waar je toen was.

KIM: Zullen we het er gewoon niet meer over hebben, tante? Laten we zeggen dat het een leerrijke ervaring was.

YVONNE: Zolang je maar niet nog eens plotseling verdwijnt.

KIM: Dat beloof ik. Maar nu over jou. Waarom sta je hier te kleuren als een bakvis?

YVONNE: Oh Kim, ik heb zo'n knappe man gezien.

KIM: Tante, wat leuk! Dat gun ik je zo. Heb je al met hem gepraat?

YVONNE: Eh nee, dat durf ik niet.

KIM: Dat durf je niet? Maar dan gebeurt er nooit iets.

YVONNE: Dan blijft het maar een liefde op afstand.

KIM: Mooi niet. Waar is ie?

YVONNE: Hiernaast. Het is de nieuwe buurman.

KIM: Dan gaan we daar direct werk van maken. (*Loopt naar nummer 7*)

YVONNE: Hé, wat ga je doen?

KIM: Aanbellen. (*Haalt een pakje tevoorschijn*) Ik ben namelijk postbode. (*Belt aan. André doet open, maar kijkt naar rechts in plaats van naar Kim*)

ANDRÉ: Ja?

KIM: Dag, ik heb een pakje voor nummer vijf.

ANDRÉ: Dan ben je verkeerd. Dit is nummer zeven.

KIM: Maar bij nummer vijf zijn ze niet thuis.

ANDRÉ: Dat lijkt me sterk. Die mensen zijn volgens mij de hele tijd thuis om de straat in de gaten te houden. (*Kijkt Kim aan*) Probeer het daar maar opnieuw en val mij niet lastig met die onzin. (*Sluit de deur. Kim is enorm geschrokken.*)

KIM: (*stomverbaasd*) Is hij de nieuwe buurman? Waar je verliefd op bent?

YVONNE: Ja, is het geen lekkertje?

KIM: Ik... tante Yvonne, volgens mij kun je beter op zoek naar een andere man.

YVONNE: Hoezo? Wat mankeert er aan hem?

KIM: Ik... laat ik zeggen dat ik er geen goed gevoel bij heb.

YVONNE: Gek, ik heb er juist een geweldig gevoel bij. Deze laat ik mij niet ontgaan.

KIM: Misschien moeten we het er even over hebben.

YVONNE: Nou, kom dan maar een kop koffie doen. Of heb je haast?

KIM: Ik heb dit pakje nog voor nummer vijf.

YVONNE: Door wacht maar. Het heeft vast geen haast. Kom mee. (*Yvonne en Kim af via nummer 9. Roy op via rechts*)

ROY: *(kijkt naar de huisnummers)* 9..7... Ah, hier is het. *(Belt aan)* Ik hoop voor André dat het er vanbinnen beter uitziet. *(André op via nummer 7)*

ANDRÉ: Roy! Ik ben zo blij je te zien! *(Doen een handboks)* Hoe lang ben jij al vrij?

ROY: Al drie maanden.

ANDRÉ: Al drie maanden. Wat vliegt de tijd. Behalve in de bak dan. Maar ik dacht dat je nog langer moest.

ROY: Ja, maar ik ben vervroegd vrijgekomen vanwege goed gedrag.

ANDRÉ: Hahaha, goed gedrag! Jij!

ROY: Het is echt zo makkelijk om die lui wat op de mouw te spelden. Je zegt gewoon wat ze willen horen.

ANDRÉ: Nou, bij mij ging het anders niet zo makkelijk. Ik heb de volle rit moeten uitzitten.

ROY: En nu hebben ze dit krakkemikkige pand voor je geregeld? Ik hoop dat het binnen beter is.

ANDRÉ: Nee, daar is het nog erger. Maar ik moet het er maar mee doen, zegt Charlotte.

ROY: Oh, heb jij ook Charlotte van de reclassering?

ANDRÉ: Ja, jij ook dan?

ROY: Ja, maar voor mij had ze een beter huisje geregeld dan dit. Hahaha, ze moet echt een hekel aan je hebben.

ANDRÉ: Ja, lach er maar om. Ik zit met de ellende. Ga ik verder nog veel last van haar krijgen?

ROY: Oh, dat valt wel mee. In het begin komt ze een paar keer kijken, maar als ze denkt dat je een brave burger bent geworden, dan laat ze je snel met rust.

ANDRÉ: Ik krijg het idee dat ze bij mij extra controleurs heeft ingebouwd. Ik zit hier tussen twee oude taarten die niets liever doen dan de hele dag uit het raam loeren. *(Door komt voor het raam)* Kijk, dat bedoel ik. Daar heb je er al eentje.

ROY: *(zwaait overdreven naar Door die direct weggaat)* Zo pak je dat aan. Gewoon even zwaaien.

ANDRÉ: Ha, moet je dat bij dat mens aan de andere kant proberen. Die zwaaide naar mij terwijl ik binnen was. Ik zou nog denken dat ze iets van me wil.

ROY: Ben je niet iets te wantrouwig?

ANDRÉ: Dat word je hier vanzelf. Wat als Charlotte hen als spionnen heeft ingezet? Of misschien nog meer mensen? Zonet belde de postbode bij mij aan en ik zweer je, die kwam me zo bekend voor.

ROY: Ik herken je zo helemaal niet meer. De bak heeft je geen goed gedaan. Het wordt tijd dat je weer op het juiste pad komt.

ANDRÉ: Ja, heb je nog wat leuke klussen op het oog?

ROY: Ja, het één en ander. Gewoon wat zaakjes om het niet te verleren. Weet je wat ik ondertussen geleerd heb? Oude mensen zoals jouw burens geven nooit een cent uit, maar ze zijn ook veel te bang om al hun geld op de bank te zetten. Die hebben ladingen contant geld in huis verstopt, dat wil je niet weten.

ANDRÉ: Dat treft dan, want die ene taart zei dat ze hier nooit een deur op slot doen.

ROY: Nee, dat meen je niet. André, hier moeten we gebruik van maken.

ANDRÉ: Oké, maar dan wel zonder dat de verdenking op mij valt. Ik wil niet direct terug naar de lik.

ROY: Zullen we het er binnen over hebben?

ANDRÉ: Dat is goed. Kom mee. *(André en Roy af via nummer 7. Kim en Yvonne op via nummer 9)*

KIM: Bedankt voor de koffie, tante. Maar ik moet nu echt verder.

YVONNE: Graag gedaan, Kim. Je bent altijd welkom bij mij. Ik vind het gezellig. Ik ga alleen niet beginnen aan die datingapps die jij noemde. *(Door kijkt vanaf nu uit het raam naar Kim en af en toe op haar horloge)*

KIM: Niet? Maar zoveel mensen leren elkaar tegenwoordig op die manier kennen.

YVONNE: Dat kan zo zijn, maar ik doe het nog liever op de ouderwetse manier. Gewoon elkaar tegenkomen. Ooh, de spanning. *(Wuift zichzelf koelte toe)*

KIM: Kan die spanning niet een teken zijn dat ie gevaarlijk is?

YVONNE: Ach wat. Weet je wat ik denk dat André is?

KIM: Nou?

YVONNE: Een geheim agent van de veiligheidsdienst. Ja, echt waar.

KIM: *(schiets in de lach)* Tante, hoe kom je erbij? *(Stopt met lachen)*
Maar zelfs als dat waar is, ook dan kan hij een gevaarlijk leven
leiden, hè? Het kan zomaar zijn dat ie voor een opdracht een
paar maanden weg is. *(Door gaat weg bij het raam)*

YVONNE: Dan wacht ik gewoon op hem. Net als ik bij jou heb gedaan
toen je een paar maanden weg was.

KIM: Eh ja, dat is ook zo. *(Wim en Door op via nummer 5)*

DOOR: Ja, gaat de post nog bezorgd worden of hoe zit dat?

YVONNE: Oh Door, ik moet je even voorstellen. Dit is mijn nichtje
Kim. Zij is vanaf nu hier de postbode, gezellig hè? Ze was even
koffie aan het drinken bij mij.

DOOR: Nou, daar zijn we dan mooi klaar mee. Wordt de post nog
later bezorgd dan gewoonlijk.

KIM: Ik heb een pakje voor u, mevrouw.

DOOR: Ik weet het kind. Ik wacht er al de hele dag op. *(Kim geeft het
pakje aan Door)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto